

TÁRNOK ZOLTÁN

AZ ÁRNYÉK

(Művészeti Összeállítás)

A ház, ahol Olajos Lajos lakott már üzenőt és fél esztendője, a hosszan vonuló Német utcának a Csokonai melletti szelvényében, a páratlan oldalon állott. Ugrás-kés a Nagykörút forgatagától, szinte érinthető közelben a palackféle üzletektől, buszok, villamosok megállójától, színházi palatákaitól, színházaktól és kerületi káptalányoktól. De mégiscsak mellékutca volt ez, bontásra kényszerít, rogyadozó épületeivel, acanylagos csöndjével és békéjével, afféle félreeső hely, kis holtág a szélesebb folyó Népsszínház utcának, ahonnan jarmú ide be sem jöhessen, s mivel innen ki sem lehetett hajtani, légkörében határozottan elütött a környék bármelyik nyavalyásabb bugyraitól. Nem csupán mellékutca volt hát a szabadtér, például a vásárcsarnok erős beáramlásával futó Német utcának ez a szakasza, de egyszersmind zsákutca is, annak minden, nehezen fölbecsülhető előnyével.

A Német utca azelőtt, elködös időkben, mikor Olajos Lajosnak még aligha lehetett akármiféle illetősége, ugyan-
csak Német utcának hívták. Ezt a gyenge éket minden ide-
valós csigavérrel s néma vállvonással fogadja, legfeljebb
a külföldi boldogoknak kell némi felvidgossítással szol-
gálnak. Erre azt ugyanis már csak valahány rendszerint
után, de még az esedékesen belül, ilyen-olyan vonat-
tathatóságot is egy föltűréssel megjelöltek az utcanévtáblák.
A régiak, akár most a környék álló volt, mindenesztől

KORTÁRS KIADÓ

TÁRNOK ZOLTÁN
AZ ÁRNYÉK

Jonathán Josthánszki,
a régi börtönből:

96. dec. 2.

Tárnok Zoltán